

AKTIV ISLAM

Januar-Marts 2019

www.aktivislam.dk

Årgang 60

Verdensfred- nutidens
afgørende behov

4

Islams lære i forbindelse
med slaveri

14

Genovervejelse af grænserne
for kønsadskillelse

25

En storslået forudsigelse om de sidste dage

Hazrat Huzaifa(ra) beretter at den Hellige Profet (sa) sagde:

“Profetdømmet vil blive i blandt jer så længe Allah ønsker det. Derefter vil Han lade det ophøre. Derefter vil kalifatet blive etableret på profetdømmets grundlag, og det vil forblive så længe Allah vil. Derefter vil Han lade det ophøre. Derefter vil despotiske styrer forblive i blandt jer, så længe Allah vil. Derefter vil Han lade det ophøre. Derefter vil tyranske styrer forblive i blandt jer, så længe Allah vil. Derefter vil han lade det ophøre. Efter dette vil kalifatet genopstå på profetdømmets grundlag.”

Herefter blev den Hellige Profet (sa) tavs.

(Musnad Ahmad bind 5, side 342, Hadith nummer 17939. Mishkat ul Masabih, Kitabur-Riqaq, Bab Al-Anzar wal-Tabzir)

Note:

As. er en forkortelse for alihissalam, dvs. fred være over ham

Sa. er en forkortelse for sallallahu alihi wa sallam, dvs. Allahs fred og velsignelser være over ham

Indholdsfortegnelse

AKTIV ISLAM

Januar-Marts 2019

- 4 **VERDENSFRED —
NUTIDENS AFGØRENDE BEHOV**
- 14 **ISLAMs LÆRE I FORBINDELSE MED SLAVERI**
- 25 **GENOVERVEJELSE AF GRÆNSERNE FOR
KØNSADSKILLELSE**

Hovedansvarlig

Mohammad Zakaria Khan

Redaktion

Muhammad Akram
Naimatullah Basharat
Falahuddin Malik

Henvendelse til:

Islams Ahmadiyya Menighed
Eriksminde Alle 2
2650 Hvidovre
Tlf: 36 75 35 02 Fax : 37 75 00 07
www.aktivislam.dk : www.alislam.dk

ISSN: 0108-7290

Lederen af den verdensomspændende Ahmadiyya Menighed Hadrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}, Khalifatul-Masih V, leverede den 4. november 2013 en historisk tale i New Zealands Nationale Parlament i Wellington. Foran en forsamling bestående af parlamentarikere, ambassadører, akademikere og en række andre gæster, talte den 5. Khalif^{aba} efter den Lovede Messias om det afgørende behov for retfærdighed som et middel til at udvikle verdensfreden især i en tid, hvor stigende spændinger og konflikter er opstået i flere dele af verden. Efter hovedtalen talte andre højtstående embedsmænd også til forsamlingen. Kanwaljit Singh Bakshi, MP, sagde: "Det er et privilegium at have Hans Hellighed Hadrat Mirza Masroor Ahmad her i New Zealands Nationale Parlament og lytte til ham for at tilegne sig hans visdom og lytte til hans tanker." Dr. Rajen Prasad, MP, sagde: "Det er mig en glæde at byde Hans Hellighed velkommen til New Zealands Parlament. Jeg har altid været meget imponeret over, hvordan Ahmadiere lever deres liv som landets borgere og praktiserer deres budskab om fred." Ved arrangementets afslutning mødte Hadrat Mirza Masroor Ahmad^{aba} flere højtstående repræsentanter inklusiv ambassadørerne fra Iran og Israel. Hans Hellighed fik derefter en rundvisning i Parlamentet af Kanwaljit Singh Bakshi, MP.

VERDENSFRED — NUTIDENS AFGØRENDE BEHOV

New Zealands Nationale Parlament
Wellington, New Zealand, 2013

Bismillahir-Rahmanir-Rahim – I Allahs navn, den Nådige, den Evig Barmhjertige.

Alle ærede gæster – *asslamo ‘alaikum wa rahmatullabe wa barakatohu* – Allahs fred og velsignelser være med jer alle.

Først og fremmest vil jeg gerne benytte denne lejlighed til at takke alle

de folk, som har arrangeret denne begivenhed, især det ærede parlamentmedlem Kanwaljit Singh Bakshi, og har givet mig mulighed for at tale til jer alle i dag. For det andet vil jeg gerne takke alle jer, der er mødt op for at høre mig tale.

Naturligvis møder adskillige politikere og parlamentmedlemmer ofte hinanden i dette parlament for at udvikle politik og planer og for at

vedtage love – alt sammen med den hensigt at udvikle nationen. Udover dette er jeg sikker på, at mange verdslige ledere må være kommet hertil og har henvendt sig til jer på basis af deres viden, ekspertise og erfaringer. Men sjældent, om nogensinde, har I haft lederen af en religiøs menighed, i særdeleshed en muslimsk leder, til at holde en tale for jer. At I har givet mig – som Overhoved for den verdensomspændende Ahmadiyya Menighed, som er en rent islamisk organisation, hvis eneste formål er at udbrede Islams sande lære – mulighed for at tale, er et tegn på jeres åbenhjertighed og jeres høje standard af tolerance. Derfor er jeg taknemmelig for denne imødekommande gestus.

Med disse ord vil jeg nu gerne vende mig til hovedtemaet i min tale og sige nogle få ord om Islams smukke lære. Jeg vil tale om det emne, som efter min mening er nutidens mest afgørende behov – og dette er etablering af freden i verden. Ud fra en sekulær synsvinkel stræber mange af jer, både politikere på individuelt plan og regeringen i fællesskab, efter at opnå fred. Jeres bestræbelser er motiveret af gode intentioner, og I vil have opnået en vis succes. I løbet af årene har jeres

regering rådgivet andre stormagter om veje til at udvikle en fredelig og harmonisk verden.

Uden tvivl er verdens tilstand i dag blevet ekstremt usikker og giver anledning til stor bekymring for alle. Mens nogle af de store konflikter i dag finder sted i den arabiske verden, må enhver forstandig person være bevidst om, at disse konflikter ikke kun vil være begrænset til den ene region. Der hersker ingen tvivl om, at en konflikt mellem en regering og dens borgere kan eskalere til en meget bredere international konflikt. Vi ser, at to blokke iblandt stormagterne allerede er ved at dannes. Den ene blok støtter den syriske regering, mens den anden støtter oprørsstyrkerne. Derfor er denne situation tydeligvis ikke blot en alvorlig trussel for de muslimske lande, men også en kilde til ekstrem fare for resten af verden.

Vi bør aldrig glemme de hjerteskrænende erfaringer fra de to Verdenskrige, som opstod i det sidste århundrede. De store ødelæggelser, som de forårsagede, specielt Anden Verdenskrig, var uden fortilfælde. Kun ved brug af konventionelle våben blev befolkningstætte områder og blomstrende byer helt tilintetgjort og efter-

ladt i ruiner, og millioner blev dræbt. Under den Anden Verdens-krig var verden vidne til den altødelæggende begivenhed, da atombomben blev brugt mod Japan og medførte en udslettelse, hvis blotte omtale kan få én til at ryste og skælve. Museerne i Hiroshima og Nagasaki er en tilstrækkelig påmindelse om de rædsler og de komplette ødelæggelser, som fandt sted.

Under den Anden Verdenskrig blev omkring 70 millioner dræbt, og efter sigende var 40 millioner af de dræbte civile. Således mistede flere civile deres liv end de militære styrker. Endvidere var eftervirkningerne af krigen meget skræmmende, hvor efterkrigsrelaterede dødsfald løb op i millioner. Mange år efter atombombernes anvendelse fortsatte strålingen en frygtelig degenererende effekt på nyfødte børn. I nutidens verden er selv nogle små nationer kommet i besiddelse af atomvåben, og deres ledere er skydegale. Det virker, som om de er ligeglade med de destruktive konsekvenser, deres handlinger kan medføre.

Derfor, hvis vi forestiller os, at en atomkrig skulle finde sted i dag, vil billedet efterlade én rystet og fuldkommen forstenet. De atombomber,

som de mindre nationer besidder i dag, er muligvis endda kraftigere end dem, som blev brugt under Anden Verdenskrig. Således kan denne konflikttilstand og ustabilitet kun vække stor bekymring for de mennesker, som ønsker at etablere fred i verden, og som arbejder hen mod dette mål.

Den ynkværdige tilstand i verden i dag er, at folk på den ene side taler om etablering af fred, mens de på den anden side er opslugte af deres egen egoistiske adfærd og indhyllet i stolthed og arrogance. For at vise deres overlegenhed og magt er enhver magtfuld regering parat til at udfolde alle mulige anstrengelser. Med henblik på at etablere langvarig fred i verden og forhindre fremtidige krige sluttede nationer sig sammen efter Anden Verdenskrig for at forme en organisation ved navn De Forenede Nationer. Men det ser ud til, at ligesom Folkeforbundet viste sig utilstrækkeligt med hensyn til at opnå sine mål, falder respekten ligeledes for De Forenede Nationer dag for dag. Hvis betingelserne for retfærdighed ikke opfyldes, ligegyldigt hvor mange organisationer, der skabes for freden, vil deres bestræbelser vise sig at være forgæves.

Hon. Kanwaljit Singh Bakshi (MP) modtager den Hellige Koran fra Hadrat Khalifatul-Masih V(aba)

Den iranske ambassadør Seyed Majid Tafreshi Khameneh møder Hadrat Khalifatul-Masih V(aba)

Detektiv Rakesh Naidoo møder Hadrat Khalifatul-Masih Vaba på vegne af kommissæren for New Zealands Polit

Hadrat Khalifatul-Masih Vaba leder en stille bøn ved begivenhedens afslutning i Grand Hall i New Zealands Parlament

Dr. Cam Calder MP møder Hadrat Khalifatul-Masih V(aba)

Hadrat Khalifatul-Masih Vaba leverer sin
åbningstale i Grand Hall i New Zealands
Parlament, d 4. nov. 2013

Hon. Kanwaljit Singh Bakshi (MP) sammen med Hadrat
Khalifatul-Masih Vaba og hans følge foran New Zealands
Parlament

Jeg har lige omtalt Folkeforbundets fiasko. Organisationen blev dannet efter Første Verdenskrig med det ene formål at bevare verdensfreden. Men den kunne ikke forebygge udbruddet af Anden Verdenskrig, der som allerede nævnt forårsagede så megen ødelæggelse og tab. Også New Zealand led tab som følge af krigen. Det siges, at landet mistede omkring 11.000 liv, hvoraf næsten alle var militærfolk. Da New Zealand lå fjernt fra krigen centrum, havde det ikke civile tab. Men samlet set, og som allerede antydnet, blev flere civile dræbt i krigen end militærpersoner. Tænk engang: almindelige uskyldige folk, herunder utallige kvinder og børn, blev dræbt i flæng uden at have begået nogen forbrydelse.

Det er præcis af den grund, at I i de menneskers hjerter, hvis lande var direkte omsluttet af krigen, vil finde en naturlig modvilje overfor krig. Det er bestemt en nødvendighed at elske sit land, for hvis det skulle blive angrebet, så er det en borgers pligt at stå klar til at yde et hvilket som helst offer for at forsvare og befri landet. Hvis konflikten alligevel kan løses på en venskabelig og fredelig måde gennem forhandlinger og diplomati, bør man

ikke unødvendigt opfordre til død og drab. I gamle dage da der var krig, led man hovedsageligt militære tab med minimale civile tab. Men nutidens militære midler indbefatter luftbombardementer, giftige gasarter og selv kemiske våben. Og som tidligere nævnt er der også mulighed for at bruge det mest gruopvækkende våben af alle – atombomben. Som følge heraf er nutidens krige helt anderledes end de tidligere, fordi nutidens krige potentielt kan udrydde hele menneskeheden fra jordens overflade. Tillad mig her at fremlægge den Hellige Korans smukke lære vedrørende at skabe fred. Koranen siger:

“Godt og ondt er ikke lige. Gendriv (da det onde) med det bedste. Og se, den, der var din fjende, vil blive en varmhjertet ven.” (Sura 41, vers 35)

Således lærer Koranen at alt fjendskab eller nag såvidt muligt bør forsones og løses ved kommunikation og gennem dialog. Det er helt sikkert, at det at tale med andre med venlighed og visdom kun kan have en positiv og vindende effekt på deres hjerter, og det er et middel til at fjerne had og nag.

Uden tvivl betragter men-

neskeheden sig selv som langt mere avanceret og civiliseret end tidligere. Vi har skabt flere internationale velgørende organisationer og fonde, som forsyner børn med sundhedspleje og uddannelse eller tilvejebringer sundhedspleje til mødre. Ligeledes findes utallige andre velgørende organisationer stiftet ud fra medfølelse og medmenneskelighed. Vi, som har udrettet dette, bør reflektere over og være opmærksomme på de aktuelle behov og overveje, hvordan vi kan redde os selv og andre fra hærgen og ødelæggelse. Vi bør også have i mente, at verden er knyttet tættere sammen nu, end den var for seks eller syv årtier siden. For tres eller halvfjerds år siden var New Zealand et fjerntliggende land, langt fra Asien og Europa. Men i dag er det en integreret del af et fælles globalt samfund. Med det for øje vil intet land og ingen region være beskyttet i en krigstilstand.

Jeres ledere og jeres politikere er vogtere over nationen. De har ansvar for at bevare nationens sikkerhed og for dens fortsatte udvikling og forbedring. Derfor er det vigtigt, at de altid har det afgørende punkt i tankerne, at hærgen og ødelæggelse kan sprede sig vidt omkring fra lokale

krige. Vi bør være taknemmelige overfor Gud, at Han for nylig skænkede visse stormagter fornuft og visdom til at reagere, så de indså nødvendigheden i at forhindre en krig, som kunne skabe total destruktion. Mest iøjnefaldende var den russiske præsident, som bestræbte sig på at holde nogle af de andre stormagter fra at angribe Syrien. Han gjorde det klart, at alle nationer, store som små, burde behandles på lige fod. Han sagde endvidere, at hvis kravene for retfærdighed ikke blev overholdt, og hvis andre nationer gik i krig selvstændigt, ville De Forenede Nationer lide samme sørgelige skæbne som Folkeforbundet. Efter min mening havde han fuldkommen ret i denne analyse. Jeg støtter dog ikke hele hans politik, men kloge ord bør anerkendes. Jeg ville blot ønske, at han havde gået et skridt videre og sagt, at vetoretten, som fem permanente medlemmer af FNs Sikkerhedsråd har, bør ophæves en gang for alle, så sand retfærdighed og lighed kan herske blandt alle nationer.

Sidste år fik jeg mulighed for at holde en tale på Capitol Hill i Washington D.C. Forsamlingen omfattede adskillige senatorer, kongresmedlemmer,

repræsentanter for tænketanke og mange andre veluddannede folk fra forskellige fagområder. Her udtrykte jeg tydeligt, at betingelserne for retfærdighed kun bliver opfyldt, når alle parter og alle folk behandles ens. Jeg påpegede også, at hvis man ønsker at fremhæve forskellene på de store og små lande, og mellem de rige og fattige nationer, og hvis man beholder uretfærdigheden med veto-retten, så vil rastløshed og uro uden tvivl udvikle sig. Ja, faktisk er denne uro sig allerede begyndt at vise sig i verden.

Som Overhoved for den verdensomspændende Muslimske Menighed er det derfor min pligt at vende verdens opmærksomhed i retning mod at skabe fred. Jeg ser det som min pligt, fordi selve betydningen af Islam er fred og sikkerhed. Hvis visse muslimske lande udfører eller fremmer hadefulde ekstremistiske handlinger, bør det ikke føre til den konklusion, at den islamiske lære fremmer uro og strid. Jeg har lige citeret et vers fra den Hellige Koran, og i dette findes læren om at skabe fred.

Endvidere lærte Islams Grundlægger, den Hellige Profet Muhammad^{sa}, sine tilhængere altid

at udtrykke "salam", forstået på den måde, at de altid skulle udbrede budskabet om fred. Vi kender fra hans velsignede eksempel, at han påkaldte fred over alle ikke-muslimer, om de var jøder, kristne eller folk af enhver anden tro eller overbevisning. Han handlede således, fordi han forstod, at alle folk udgør en del af Guds Skabelse, og fordi ét af Guds navne er "Kilden til Fred", og Gud ønsker fred og sikkerhed for hele menneskeheden.

Jeg har omtalt noget af Islams lære i forhold til fred, men jeg vil præcisere, at grundet mangel på tid har jeg kun nævnt nogle få aspekter. For i virkeligheden er Islam fyldt med formaninger og læresætninger, der omtaler fred og sikkerhed for alle folk. I forhold til at skabe retfærdighed siger Allah i Koranen følgende i sura 5, vers 9:

"O I som tror, vær standhaftige for Allah(s sag), (idet I er) vidner med retfærdighed. Og lad ikke fjendskab til (eller fra) et folk forlede jer til synd, så I ikke handler retfærdigt. Vær retfærdige! – det er nærmere ved guds frygt. Og frygt Allah, thi Allah er vel vidende om, hvad I gør." (Sura 5, vers 9)

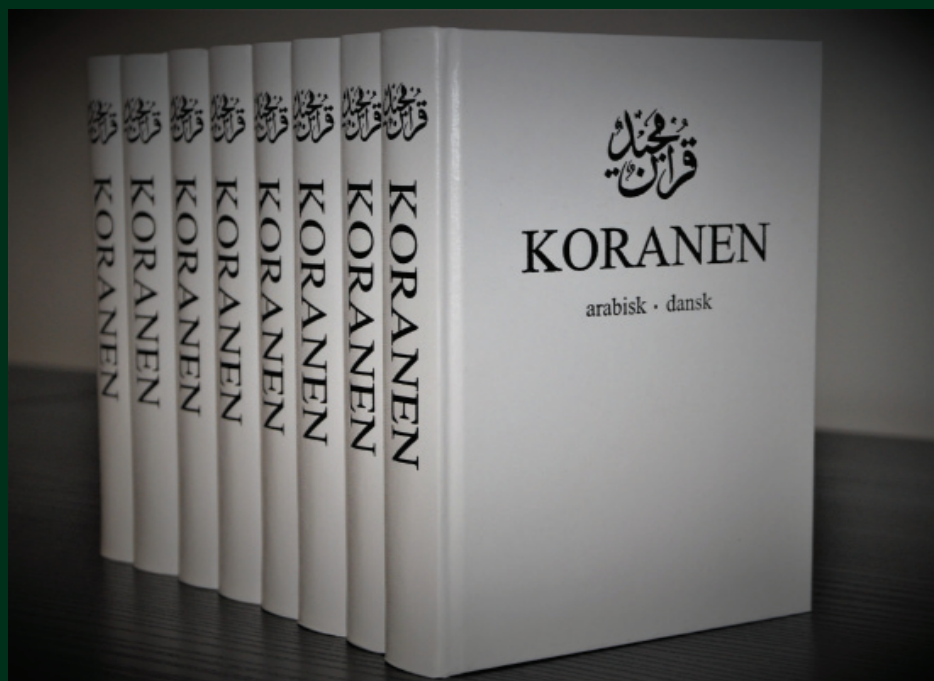
Således opridser Koranen de højeste standarder for retfærdighed. Denne befaling giver ikke spillerum til folk, som kalder sig for muslimer, men samtidig begår grusomheder og brutalitet. Det giver ej heller spillerum for de mennes-ker, der vil kritisere Islam eller skildre troen som en voldelig og ekstremistisk religion. Koranen fastlægger ydermere de mest eksemplariske normer for ret og retfærdighed. Den siger ikke kun, at man skal være retfærdig, men er fortaler for rimelighed i en sådan grad, at den siger:

“O I som tror, vær I (sådanne som er) opretholdere af retfærdigheden, vidner for Allah, om det så også er mod jer selv eller jeres forældre eller jeres slægtninge. Om det er en rig eller en fattig, så (vid, at) Allah har større ret end dem begge. Og følg ikke (det onde) begær, så I handler uretfærdigt. Og hvis I skjuler (sandheden) eller undviger (den), så er Allah sandelig vel vidende om, hvad I gør.”
(Sura 4, vers 136)

Således er det sådanne værdifaste normer for retfærdighed, der opretholder fred i verden, fra samfundets mest grundlæggende elementer helt op til den internationale scene. Historien

bevidner, at Islams Grundlægger, den Hellige Profet Muhammad^{sa}, handlede ud fra denne lære og udbredte den til alle verdenshjørner. Og nu i denne æra har den sande tilhænger af den Hellige Profet^{sa}, nemlig Grundlæggeren af den Islamiske Ahmadiyya Menighed, Hadrat Mirza Ghulam Ahmad^{as} af Qadian, udbredt og forsvaret denne lære og har også befalet sine tilhængere at sprede fred. Han opfordrede endvidere sine tilhængere til at henvende menneskeheden opmærksomhed på at opfylde deres forpligtelser både over for Gud og over for Guds skabninger. Det er af denne årsag, at Ahmadiyya Menigheden over for alle understreger det afgørende behov for at opfylde deres forpligtelser over for Allah og over for Hans skabelsesværk og at opretholde det ypperste niveau af retfærdighed. Det er min bøn, at hver eneste af os, uanset religion eller tro, tager nøje hensyn til at anerkende hinandens rettigheder, som de tilkommer os hver især, så verden kan blive en oase af fred og harmoni.

Med disse få ord afslutter jeg min tale, og jeg takker jer endnu engang for at have inviteret mig og for at have lyttet til mig.

Dansk oversættelse af den Hellige Koran

Læs den først udgivende danske oversættelse af den Hellige Koran
med uddybende noter

Oversat af: A.S. Madsen

Læs online:

<https://www.alislam.org/quran/tafseer/guide.htm?region=DA>

Islams lære i forbindelse med slaveri

Af Jette 'A'isha With

Slaveri er blevet defineret som et system, hvor et menneske holdes som et andets menneskes lovlig ejendom og er tvunget til absolut underkastelse og lydighed. En slave er/var et menneskeligt tilbehør, som kan beholdes eller sælges alt efter ejerens for godt-befindende.

I menneskehedens tidlige historie blev et over- vundet folks mandlige medlemmer ofte dræbte og kvinder og børn taget som slaver i kølvandet på krige. Men efterhånden som samfundene udvikledes yderligere,

blev det normen, at man i stedet for at dræbe krigsfanger gjorde dem til slaver, fordi efterspørgslen efter arbejdskraft steg i takt med øgede samfundsaktiviteter.

Dette system blev gradvist en selvfølgelighed, som indgik som en naturlig del af datidens samfund-sopbygning i så høj grad, at slavebefolkningen i mange tilfælde endog talmæssigt langt oversteg den frie befolkning. Børn af slaver blev nemlig automatisk betragtet som deres ejermænds ejendom på linje med deres

forældre. Slaveriet blev betragtet som en samfundsnyttig institution, som gav fortjeneste, og man udpønsede alle mulige ubarmhjertige og umenneskelige metoder for at gøre selv frie mennesker til slaver.

Dette var i store træk situationen indenfor alle kulturer ved islams fremkomst omkring 1500 år siden. Især i det hedenske Arabien var slavernes kår værre end dyrs. Da den Hellige Profet Muhammad (sa) begyndte sin forkyndelse ca. år 611 efter Kristus, påbød han, at slaver skulle behandles med barmhjertighed og godhed, og han lærte, at frigivelse af en slave var en dyd i Guds øjne.

“Har Vi ikke givet det to øjne? Og en tunge og to læber? Og Vi har vist det de to hærveje (til godt og ondt). Men det slog ikke ind på bjergvejen. Og hvad skal lære dig, hvad bjergvejen er? Det er at sætte slaven fri eller at bespise på hungersnødens dag den beslægtede forældreløse” (90: 9—17).

Islams lære gjorde dybt indtryk på Arabiens slavebefolkning, hvor den spredtes meget hurtigt på trods af, at

religionens tilhængere måtte lide de mest grusomme forfølgelser fra deres brutale ”ejermænds” side.

Den Hellige Profets (sa) påbud med hensyn til slaver kan groft opdeles i to kategorier:

- 1) Påbud for at forbedre levevilkårene for eksisterende slaver og forholdssregler for deres gradvise frigørelse.
 - 2) Forholdsregler for den fuldstændige ophævelse af slaveriet.
- Følgende citater fra Qur’anen belyser den første kategori påbud:

”Og tjen Allah og sæt ikke noget ved siden af Ham og vis godhed mod forældre og slægtninge og de forældreløse og de fattige og den beslægtede nabo og jeres fælle ved jeres side og vandringsmanden og krigsfangerne, thi Allah elsker ikke dem, der er bedrageriske og pralende” (4: 37).

Dette vers opfordrer til godhed mod alle samfundets dårligt stillede, deriblandt også krigsfanger og slaver. ”Og gift jer ikke med kvinder fra afgudsdyrkerne, førend de tror, thi

en troende slavinde er bedre end en afgudsdyrker, selvom hun også måtte behage jer. Og bortgift ikke jeres kvinder til afgudsdyrkerne, førend de tror, thi en troende slave er bedre end en afgudsdyrker, selvom han også måtte behage jer” (2: 222).

I dette vers tillades ægteskab mellem frie muslimer og troende slavinder og mellem frie muslimske kvinder og troende slaver, således at slavens kår hurtigt kan forbedres.

”Og hvis I frygter ikke at kunne handle retfærdigt mod de forældreløse, så gift jer med kvinder, som behager jer: to, tre eller fire, og hvis I frygter, at I ikke kan handle ligeligt, så gift jer kun med én, eller med dem, jeres højre hænder ejer” (4: 4).

Dette vers tillader, at man overskrider den fastsatte grænse for fire hustruer, således at man derved forbedrer en slavekvindes kår. En lignende tilladelse er blevet givet til den Hellige Profet selv:

”Herefter er (yderligere) kvinder ikke tilladt for dig, ej heller (er det dig

tilladt) at ombytte dem med andre hustruer, selvom også deres skønhed måtte behage dig, med undtagelse af dem, din højrehånd besidder. Allah er Vogter over alle ting” (33: 53).

”Og sig til de troende kvinder, at de på samme vis skal sænke deres blikke, (når de ser fremmede mænd), og bevare deres dyd og ikke åbenbare deres (naturlige og kunstige) skønhed, undtagen hvad der er åbenbar af den, og at de skal trække deres hoveddække. Sammen om deres bryster og ikke åbenbare deres skønhed undtagen overfor deres ægtemænd eller deres fædre eller deres ægtemænds sønner eller deres brødre eller deres brorsøner eller deres søstersønner eller deres kvinder eller deres krigsfanger eller deres mandlige tjenere, som ikke besidder nogen kønsdrift eller børn, som ikke har nogen forståelse af kvinders nøgenhed” (24: 32).

I dette vers angives det, at familiens kvinder ikke behøver at iagttage parda overfor deres slaver, men skal behandle dem som slægtninge.

Abu Dharr sagde ifølge Bukhari:

“Jeres slaver er jeres brødre. Hvis nogen af jer har en slave, skal han give ham den samme mad som han selv spiser og de samme klæder som han selv bærer. Giv dem ikke arbejde som overstiger deres kræfter og hvis I giver dem sådant arbejde, skal I hjælpe dem med at gøre det.”

Abu Huraira fortæller, at den Hellige Profet (sa) sagde:

”Lad ingen af jer sige ’O min slave’ eller ’O min tjenestepige’ men lad ham sige ’min hjælper’ eller ’min hjælper-ske’.” Ligeledes skulle slaverne tiltale deres herrer som ”herre” og ikke min herre”.

Disse regler havde til hensigt at forandre mentaliteten både hos slaver og herrer til det bedre. Når dette var sket, kunne den gradvise frigørelse ske.

Angående den anden kategori af påbud om slavers frigørelse angiver Qur’anen følgende:

“Han giver af sin ejendom til slægtningene og de forældreløse og de fattige og den vejfarende og de bedende og til løskøbelse af de fangne” (2: 178).

“Og det tilkommer ingen troende at dræbe en (anden) troende - undtagen ved en fejltagelse. Og den, der dræber en troende ved en fejltagelse, så (er boden for ham) løskøbelse af en troende slave, og blodpenge overgivet til hans familie, medmindre de eftergiver det som almisser” (4: 93).

”Allah vil ikke drage jer til regnskab for det forfængelige i jeres eder, men Han vil drage jer til regnskab for det, I har svoret med velberåd hu. Soningen derfor er bespisning af ti fattige med gennemsnittet af det, I bespiser jeres familie med, eller deres iklædning eller løskøbelse af en slave” (5:90).

Profeten Muhammad (sa) sagde:

”Den kvindelige slave, som gifter sig med sin herre, skal betragtes som fri, hvis hun bliver gravid, selvom det kun er en abort”.

Af ovenstående Qur’an vers og hadith fremgår det med al tydelighed, at det er enhver troendes pligt at gøre sit yderste for at hjælpe slaver og andre dårligt stillede til at blive fri. Foruden de nævnte måder findes

der mange andre, den vigtigste af disse er loven om "Mukatabat" (frigivelseskontrakt) som findes i Qur'anen 24: 34:

"Og de af jeres krigsfanger eller slaver, som ønsker frigivelses- dokumentet af jer, for dem skal i oprette det, om i ved, at det er noget godt i dem."

En kontrakt oprettes mellem herre og slave således, at slaven kan aftale en vis sum penge, som skal udbetales til ejeren, som betingelse for slavens frigivelse. Mukatabat er obligatorisk og af- hænger ikke af ejerens velvilje. Regering eller domstol afgør, hvornår en slave er parat til at sættes fri og ejeren er tvunget til at anerkende afgørelsen. Den frigivne slave kan afbetale den omtalte pengesum. Zakat skal bl.a. bruges til at hjælpe slaver.

"Almisserne er kun til de fattige og trængende og til dem, der arbejder med indsamlingen af dem, og til dem, hvis hjerter skal knyttes til islam og til løskøbelse af slaver..." (9: 60).

Ibn 'Abbas fortæller, at en mand døde i Profetens (sa) levetid uden andre efterkommere end en frigiven slave, hvorefter Profeten (sa) beordrede

hans ejendom overgivet til slaven. Den Hellige Profet (sa) beordrede ligeledes, at frigivne slaver skulle behandles med respekt.

Traditionen fortæller om utallige tilfælde på, hvorledes slaver blev frigivet i tusindvis af muslimerne, deriblandt ikke mindst den Hellige Profet (sa) selv.

Den Hellige Profet Muhammad (sa) efterlod sig ved sin død hverken sølv- eller guldmonter eller nogen slave, hverken mandlig eller kvindelig, iflg. 'Amr ibn Harith, bror til Djuwairiyya (ra), Profetens (sa) hustru.

Frigivne slaver blev ofte fremragende medlemmer af samfundet. For at udrydde den gamle uvilje mod slaverne behandlede Profeten (sa) slaver med endnu større respekt end andre. Profetens (sa) frigivne slave Zaid (ra) og dennes søn 'Usama (ra) stillede han ved adskillige lejligheder i spidsen for militære ekspeditioner med mange højtstående disciple under sig. Da nogen dristede sig til at rynke på næsen eller tale nedsættende om enten fader eller søn, sagde den Hellige Profet (sa):

”I har vraget ’Usamas førerskab, ligesom I vragede hans fader Zaid tidligere. Men ved Allah, ligesom Zaid egnede sig som leder og var en af dem jeg mest elskede og havde tillid til, således er også hans søn ’Usama egnet til førerskab og en af dem jeg mest elsker og har tillid til.” Som et tydeligt tegn på Profetens (sa) respekt for sin frigivne slave og hans hengivenhed mod ham blev han gift med Profetens (sa) kusine Zainab (ra).

Man kan stille spørgsmålet: Hvorfor blev slaverne ikke frigivet med det samme?

Deres øjeblikkelige frigivelse ville have betydet deres ødelæggelse, eftersom den umenneskelige tilværelse de havde ført som slaver, havde medført, at de åndelig talt var blevet forkrøblede uden nogen form for sund dømmekraft og sjælelig sundhed. Samfundet ville have betragtet dem som udstødte, og de ville være blevet en alvorlig trussel mod samfundet som følge af deres lave moral. Desuden havde de ingen mulighed for overhovedet at klare tilværelsen, hvis de pludselig blev berøvet deres

hidtidige eksistensgrundlag og overladt til sig selv.

Et eksempel på den bratte overgang fra slaveri til en sådan lidet misundelsesværdig frihed findes i USA’s historie. De frigivne slaver lever den dag i dag mange steder en hård tilværelse forhadet og foragtet af de hvide. Derimod fortæller islams historie, at kaliffen Umar (ra) mange gange kaldte den frigivne slave Bilal (ra) ind til møder foran alle Arabiens fremstående mænd for at høre hans mening. Da Bilals (ra) navn engang kom på tale, sagde kaliffen: ”Bilal (ra) er vor herre og mester.”

Mange betragtede det som en ære at være en frigiven slaves elev. Hvorfor har slaveriet på trods af islams udtrykkelige forbud og klare fordømmelse overlevet i islamiske lande?

Svaret er, at så længe den rette islamiske ånd var tilstede, frigaves slaverne også i de områder muslimerne erobrede, men med tiden stagnerede islams erobningsbølge, og muslimerne faldt tilbage til

tidligere tiders dårlige praksis under indflydelse af den omgivende ikke-islamiske verden, hvor slaveriet fortsat var meget udbredt. Men på trods af dette har muslimer altid behandlet deres slaver bedre og aldrig udviklet den samme grufulde ”slavementalitet” som findes andre steder den dag i dag, f.eks. i det mentale slaveri, som findes i Europa og Amerika.

Der er to vægtige argumenter for, at islam sigter på total ophævelse af alt slaveri:

1) Det faktum, at islam stærkt understreger, at man skal behandle sine eksisterende slaver godt på lige fod med sine medmennesker, og at man skal sørge for dem uddannelsesmæssigt etc. og til sidst sætte dem fri er et klart og uomstødeligt bevis for, at islam ikke tillader slaveri.

2) Det andet bevis er, at islam ikke kan påvise noget eksempel fra hverken traditionel litteratur endsige Qur’an eller Hadith på, hvordan man skal gå frem, hvis man ønsker at gøre en mand til slave. Tværtimod siger Abu Huraira (ra): ”Den Hellige Profet (sa) fortalte mig, at Gud havde talt til ham og sagt:

“Der er tre kategorier mænd, som Jeg vil erklære krig på dommedag. For det første: Den mand, som tager ed med en anden i Mit navn og derefter bryder den. For det andet: Den mand, som gør en fri mand til slave, sælger ham og opæder hans pris. For det tredje: Den mand, som ansætter en mand til at gøre et stykke arbejde for ham, men ikke betaler ham sin løn ”

(Bukhari, Kitab al-Bai’).

Ovennævnte tilhører Hadith Qudsi, hvor både ord og befaling er fra Allah, skønt de er udtalt af den Hellige Profet (sa).

Kvindelige slaver

Islam gør for så vidt ingen forskel på de to køn. Kun det, at der lægges endnu mere vægt på at uddanne de kvindelige slaver godt.

Spørgsmålet om hvorvidt der skal være nogen formel vielsesceremoni ved indgåelse af ægteskab med en slave kan opstilles i fire punkter:

- 1) Ægteskab mellem to slaver,
- 2) Ægteskab med en fri muslim, som ikke er hendes herre,
- 3) Ægteskab med en fri muslim-

kvinde,

4) Ægteskab med en fri muslim, som er hendes herre.

I de tre første tilfælde er vielsesceremoni obligatorisk, men ikke i sidste, da det anses for unødvendigt, idet der allerede eksisterer et tithørs- og beskyttelsesforhold mellem slaven og hendes herre. Hovedvægten lægges på beskyttelsen af eventuelt afkom.

Krigsfanger

I denne forbindelse vil jeg kort omtale, hvad islam lærer om behandlingen af krigsfanger. Faktisk var det i forbindelse med tilfangetagelse, at begrebet slaveri gradvist opstod som tidligere nævnt. Både de gamle jøder og de ældste kristne praktiserede slaveri i overensstemmelse med deres religiøse love. Også hos de gamle arier finder man i Sudraerne deres hellige urørlige bøger — spor af et gammelt slavesystem.

Slaveri kunne til en vis grad siges at være en nødvendig ting i samfund med konstante overfald og krige som en repressalie mod fjender, især hos små religiøse samfund, som var udsat for brutale overgreb. Men med islams komme forbedredes fangen-

skabets kår betydeligt, jfr. Qur'anen 8:68:

”Det tilkommer ikke en profet at tage fanger, førend han har kæmpet regulært i landet. I ønsker denne verdens ydre (goder), medens Allah ønsker (at I skal vinde) det kommende liv. Og Allah er Almægtig, Alviis”.

Her forbydes det at tage fanger med mindre der virkelig er påbegyndt et slag. Det er forbudt at tage fanger med det motiv at presse løsepenge ud af fjenden, og fanger må kun tages, når slaget faktisk har fundet sted og kun hvor det er tvingende nødvendigt.

”Når i da (i reguler krig) møder de vantro, så hug dem over halsen, og når I så har fået magt over dem, så bind dem fast i bånd. Dernæst (set dem fri) enten som en nåde eller mod løsepenge, indtil krigen aflægger sig sine byrder” (47:5).

Dette er grundlæggende vers med hensyn til behandling af krigsfanger. Fremgangsmåden og reglerne er følgende:

1) Løsladelse uden løsepenge,

2) Løsladelse ved udbetaling af rimelig sum løsepenge.

Ifølge den Hellige Profet (sa) er der tre former for løsepenge:

a) Betaling under "Mukatabat"-systemet efter fangens ønske,

b) Udveksling med islamiske fanger,

c) Frigivelse på betingelse af, at fangen yder visse tjenester hvis han/hun har en profession eller er udøvende kunstner etc., således at vedkommende fange kan undervise et vist antal muslimer.

3) Forlængelse af fangenskab til krigens ophør. Dette skal forstås som krigens fuldstændige, ikke alene hvad angår militære operationer, men også krigens følger. Denne sidste udvej med et forlænget fangenskab anvises for fanger, som det ikke er tilrådeligt at løslade uden løsesum og hvis venner eller slægtninge af en eller anden grund ikke betaler. Det er denne form for fangenskab, som sommetider er betegnet som slaveri.

"Og hvis I øver gengæld for overgreb, så gengæld dem i samme mal som de begik overgreb mod jer. Men hvis I er udholdende, så er det visselig bedre

for de udholdende" (16: 27).

Dette vers angiver, at man kan optræde på forskellig vis over for fanger alt efter omstændighederne, blot man gør det i overensstemmelse med islamisk lov. På den Hellige Profets (sa) tid anbragtes fanger i islamiske privatfamiliers varetægt, da dette var skik, og fængsler i vor forstand ikke fandtes. Men i vor tid findes der fængsler i alle lande, hvorefter den gængse praksis må være at anbringe fanger der.

Yderligere er det islamisk lov:

1) Ingen krigsfange kan dræbes, fordi han/hun tilhører fjendtlig styrke.

2) Ingen fange kan påtvinges arbejde, som ligger over hans/hendes kræfter eller evner.

3) Fangens personlige velbefindende og behov må heller ikke negligeres etc.

Er det overhovedet tilladt at henrette krigsfanger?

Qur'anen 47:5 siger, at det ikke er tilladt muslimer at henrette krigs-

fanger. Islamisk tradition lærer, at krigsfanger ikke kan henrettes, men at fanger skal sættes fri under en eller anden form som beskrevet ovenfor. Der findes imidlertid tilfælde, hvor den Hellige Profet (sa) har beordret krigsfanger henrettet. Dette skyldes, at disse fanger har gjort sig skyldige i alvorlige forbrydelser som medførte dødsstraf under alle omstændigheder.

Kvindelige krigsfanger

Kvindelige fanger kan løslades ved udbetales af løsepenge fra hendes værge eller hun kan blive løsladt iflg. "Mukatabat", hvis hun ønsker det, eller hun kan indgå ægteskab med en muslim. Denne sidste bestemmelse tjener til at forhindre den almindelige korruption, der altid følger i krigens kølvand, hvor kvindernes antal uvægerligt vil blive større end mændenes, og mændene vil være udsat for stort nervepres som følge af krigens lidelser, og den almindelige moral vil gå i opløsning. Men før en muslim gifter sig med en kvindelig krigsfange, skal det konstateres, om hun er gravid. Man må imidlertid stadig huske på, at "Mukatabat" er en mulighed der står åben for enhver kvindelig fange. Kvinder har altid

deltaget i islamiske slag, og på den Hellige Profets (sa) tid var der et stort antal kvinder, som ikke blot var beskæftiget bag frontlinjen, men nogle af dem deltog i regulære slag, og islams fjender tog ikke i betænkning at behandle islamiske kvindelige fanger på den mest brutale måde, så det var en simpel nødvendighed at tage visse forholdsregler.

Konklusion

Den Hellige Profet Muhammad (sa) sagde på sit dødsleje ifølge Ibn Maja: "Hold fast ved de foreskrevne bønner og til mine anvisninger med hensyn til slaver." Den Hellige Profet (sa) var omgivet af sine trofaste hustruer og sin datter, og dog var hans sidste tanker hos samfundets udstødte og foragtede medlemmer. "Vor Herre, lad ikke vore hjerter fordærves, efter at Du har retledet os, og skænk os barmhjertighed fra Dig, thi Du er alene Den, der skænker alle ting" (3:9).

Priset være Allah, alle verdeneres Herre.

BESØG EN MOSKÈ

eller bestil FOREDRAG

ud af huset

Moskéen kan, foruden en kort rundvisning i dens arkitektur, tilrettelægge et oplæg i generelle såvel som specifikke emner om islam og muslimer, naturligvis med rig mulighed for spørgsmål uanset emne. Man kan også overvære en fredagsgudstjeneste.

Foredrag kan også arrangeres ud af huset i hele landet.

Moskéen baserer sig på frivilligt arbejde.

Disse tilbud er således **GRATIS**.

Kontakt:

Imad Uddin Malik (+45 42 66 42 67) / Mohammad Akram Mehmood (+45 60 21 33 35)
besoeg.moskeen@gmail.com

Genovervejelse af grænserne for kønsadskillelse

Efter de seneste begivenheder over hele verden er vi nu klar til, at tage et dybere kig ind i grænserne for kønsadskillelse?

Det vestlige samfund præsenterer sig selv som en højborg for kvinders lighed; i kontrast til det østlige samfund, hvor kvinder siges at blive undertrykt og nægtet lige rettigheder. Men de seneste meget publicerede skandaler om misbrug af kvinder i Hollywood viser et andet billede, og har antændt en varm debat om spørgsmålet omkring kvinders sikkerhed i samfundet. Hvordan kan kvinder undgå uønsket opmærksomhed og alligevel frit interagere med mænd på lige fod?

Hashtaget ”#MeToo” startet af Alyssa Milano inddrog personlige historier fra kvinder i alle brancher over hele verden. Millioner af dem brugte Twitter, Facebook og Instagram til at afsløre chikane og misbrug som de har konfronteret i deres liv. Beretninger om misbrug af kvinder er ikke kun begrænset til et land eller kontinent, men kommer fra hele verden.

Anti-islam forfatteren Peter Hitchens sprang ind i debatten og hævdede, at samfundet har mistet sine regler og forordninger, som var "en del af et uddybet kodeks for forlovelse og respekt, som blev lært ved eksemplet af den gifte familie, og er nu helt forsvundet." Han spurgte: "Hvorfor skulle vi i vores post-ægteskabs, fri-for-alle, forvente, at ethvert køn bliver tilbageholdt? Det var det gamle kodeks, der tillod os, i modsætning til den islamiske verden, at tillade en sund blanding af mænd og kvinder uden sorte klæder, slør og "ikke-rørende" regler så strenge, at de endda udelukker et håndtryk mellem mænd og kvinder".

Hitchens kommer med en gyldig pointe. Ægteskabet blev skabt som en institution for at beskytte familie og samfund. Ægteskabsrettigheder er fastlagt i loven, selv om det i stigende grad er under angreb med par, der vælger et samlivsforholdet. Nu, med indførelsen af homoseksuelt ægteskab i mange lande bliver grænserne yderligere udvisket. Men mener Hitchens virkelig, at kvinder ikke blev udsat for misbrug, selv under 'det gamle kodeks'? Men hvorfor ser vi en stigning

ing i sager omkring historisk seksuelt misbrug, ikke kun af berømtheder og dem i positioner af politisk magt?

Mayim Bialik, en amerikansk skuespillerinde, gjorde sig nogle interessante observationer, som hun blev kritiseret for i medierne. Baseret på hendes oplevelser som barneskuespiller i Hollywood siger hun: "Jeg tager stadig valg, hver dag som en 41-årig skuespillerinde, som jeg tænker er selvbeskyttende og fornuftige. Jeg har besluttet, at min seksuelle selvbestemmelse bedst er forbeholdt private situationer med dem, jeg er mest intim med. Jeg klæder mig beskeden. Jeg flirter som regel ikke med mænd.. I en perfekt verden bør kvinder være fri til at handle, hvordan end de vil. Men vores verden er ikke perfekt. Intet - absolut ingenting - undskylder mænd for at angribe eller misbruge kvinder. Men vi kan ikke være naive overfor den kultur vi lever i."

Hitchens har ret, at "frygtelige, ofte tragiske ting sker, når mænd og kvinder efterlader de gamle regler om troskab og bestandighed, og fejlagtigt forestiller sig, at absolut frihed fører til absolut lykke." Men som Bialik

påpeger, lever vi ikke i en perfekt verden. Vi har et ansvar for at passe på os selv - og ansvaret gælder både for mænd og kvinder.

Som samfund bør vi spørge os selv, hvordan vi vil beskytte kvinders rettigheder til at lede et normal liv og bevæge sig frit i samfundet, samt mænds rettighed til at kunne gøre det samme uden frygt for mistillid eller anklage. Ingen kvinde eller mand bør nogensinde udsættes for nogen form for misbrug. Mænd og kvinder skal derfor respektere hinanden og sig selv. Men hvordan gør vi det uden klare grænser omkring, hvad der er acceptabelt og uacceptabelt social adfærd?

Spørgsmålet om at beskytte kvinder er ikke begrænset til hemmelige forhold. Kvinder møder daglig provokation fra mænd. Undersøgelser tyder på, at 32% af kvinderne siger, at de er blevet verbalt chikaneret i Londons offentlige transportmidler, hvor 19% er ofre for direkte fysiske overgreb, ifølge en fælles undersøgelse mellem Thompson Reuters og YouGov. I Frankrig blev mere end 220.000 kvinder seksuelt overgre-

bet i den offentlige transport mellem 2014 og 2015, som det national crime statistics agency beskrev som et "konservativt skøn".

Byerne har forsøgt at tackle disse problemer på forskellige måder. Der er blevet introduceret togvogne kun til kvinder i Rio de Janeiro, Moskva, Kairo og Japan. Italien har netop oprettet en strand kun for kvinder. I USA er The Hamilton Crowne Plaza et af de få, men voksende antal hoteller, der tilbyder etager målrettet mod kvindelige rejsende. 2017 Nytårsfestlighederne i den tyske by Berlin inkluderede sikkerhedszoner efter bekymringer om seksuelle overgreb efter snesevis af kvinder blev seksuelt overgrebet og røvet ved nytårsaften i Köln for tre år siden.

Det ser ud til, at for at kvinder kan føle sig respekteret og sikker, kræves der mere end blot en fysisk adskillelse af mænd og kvinder. Det kræver en moralsk model, der præciserer grænserne for acceptabel adfærd for både mænd og kvinder.

Men har Islam noget bedre at tilbyde? Lad os først klargøre! Den

sande islamiske kønsadskillelse er ikke den kulturelle praksis i at tildække kvinder og piger fra hoved til tå, da endda gør det svært for dem at se, når de går. Det er ikke at forhindre kvinder i at søge uddannelse og beskæftigelse, hvis de skal blande sig med mænd. Det er ikke at forhindre kvinder i, at ordne deres egne anliggender.

Konceptet bag islamisk kønsadskillelse er baseret på en kyskhedsmodel, påhvilet både mænd og kvinder. De styrer grænserne for ærbarhed og respekt mellem hinanden. I nogle tilfælde er disse grænser fysiske, f.eks. separate bede- eller mødelokaler. I alle tilfælde handler det om at opretholde ærbarhed og anstændighed i samværet mellem mænd og kvinder.

Den Lovede Messiasas har i sin bog, Islams lære af filosofi mindet os om, at moralske kvaliteter er nødvendige for at befri os fra ondskab. Ihsan eller kyskhed, er den aktive undgåelse af situationer, der kan føre til umoralske handlinger - hvilket er et ansvar for både mænd og kvinder. I dette vers af Den Hellige Koran er mændene pålagt til ikke at se på kvinder så frit, at de kan blive seksuelt ophidset af dem.

Dette omfatter beskyttelse af deres sanser, så de ikke fristes af kvinder. Kvinderne er også pålagt den samme lære, og desuden også anvist at klæde sig på en måde, der giver dem yderligere beskyttelse - at bære tørklæde og tøj, der ikke gør opmærksom på deres former.

Den Hellige Koran påbyder også 'Og gå ikke nær til ægteskabsbrud'. Der er dermed også en befaling om, at man aktivt skal undgå situationer, der kan føre sådanne handlinger. Derfor advares mænd og kvinder, der ikke har nogen relation til hinanden, til ikke at lade sig havne i situationer, som kan tillade et af parterne at blive beskyldt for påstande om uanstændig adfærd på et senere tidspunkt.

Den lovede Messiasas skriver yderligere:

"Den hellige Koran opfordrer ikke til at holde kvinder afsondrede som fanger. Dette er forestillinger hos dem, som mangler kendskab til den rette adfærd i Islam. Hensigten med disse regler er, at mænd og kvinder skal afstå fra at se hid og did, og ikke at stille deres skønhed til skue. At afstå fra

dette er godt for både mænd og kvinder”.

Som den lovede Messiasas forklarer, handler disse foranstaltninger ikke om at begrænse kvinders bevægelse i samfundet - muslimske kvinder arbejder i mange forskellige områder - men det handler om at indfører grænser og beskyttelsesforanstaltninger, der beskytter begge køn fra anklager, der kan og skader deres omdømme. Disse begrænsninger er ikke kun fysiske men også spirituelle - og for at vinde Allahs behag sikrer muslimske mænd og kvinder, at de ikke overtræder grænserne for acceptabel social samvær. På denne måde kan begge køn leve et normalt liv og blive frigjort fra frygten om at blive sat i fysisk fare og anklaget for uacceptabel adfærd.

I sin stærke kritik mod Islam hævder Hitchens ironisk nok behovet for sådanne sikkerhedsforanstaltninger:

Fornuftige mænd i Westminster vil i fremtiden fortsætte som chaperoner, optage og filme alle samtaler med det modsatte køn, kræve at kvinder underskriver samtykkeformularer, inden de møder dem, og efterfølgende få en hæderlighedsattest. Intet andet vil holde dem sikre af krav om, at de øjeb-

likkeligt anvender “en flygtig hånd” mod nogens knæ.

Eller der er altid den anden løsning, niqab, burkaen og adskillelse af kønnene.

Hitchens bliver måske overrasket over at lære at den sande islamiske moralmodel fungerer i Islams Ahmadiyya Bevægelse:

Kønsadskillelse er groft misforstået, når den opfattes som en pålagt begrænsning af kvindelige medlemmer i det muslimske samfund fra fuldt ud at deltage i alle menneskelige aktivitetsområder. Det islamiske koncept bag kønsadskillelse skal blot forstås i sammenhæng med tiltag, der skal beskytte ukrænkeligheden af den kvindelige kyskhed. Samt ære kvinder i samfundet, således at farerne ved at overtræde disse læresætninger minimeres. Den frie sammenblanding af kønnene og hemmelige forhold mellem mænd og kvinder er stærkt frarådet.

Ahmadi muslimske kvinder klædt i burkaer, hijab og niqab arbejder både sammen med mænd og alene, uafhængigt af mænd på hospitaler og skoler,

#MeToo
Stronger Together

REX ALLEN

#MeToo
survivors' march

og organiserer begivenheder hele året fra internationale sammenkomster til bogmesser og lokale arrangementer. Omfanget af disse forskellige arrangementer kan være enorme. Bevægelsens årlige britiske konference i 2017 tiltrak over 35.000 mennesker. Mænd og kvinder i fællesskab planlagde og ledte det kønsadskilte event. På det berømte Tahir Heart Institute i Rabwah, Pakistan, deltager kvindelige læger og sygeplejersker og fører tilsyn med patienter, mens de har hijab eller niqab på.

Humanity First, en velgørenhedsorganisation, der drives af Islams Ahmadiyya bevægelse, har regelmæssigt Ahmadi muslimske kvinder, der varetager forskellige opgaver såsom fundraising, lægehjælp og maling af klasseværelser. Alt dette sker, og alligevel er der ikke blevet rapporteret tilfælde af chikane af nogle kvinder.

Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba), den femte Kalif til den lovede Messias, har ved flere lejligheder på glimrende vis belyst den moralske og islamiske lære angående kønsadskillelse:

De, der kommer med indvendinger mod Islam, accepterer det faktum, at

adskillelse af kønnene i nogle situationer er fornuftigt. Nogle steder er muligheden for at lave separate organisationer for mænd og kvinder blevet diskuteret. Dette verdslige samfund føler også behovet for at adskille mænd og kvinder. De, der påberåber beskyldninger mod os om kønsadskillelse, accepterer nu det faktum, at adskillelse i nogle situationer er nødvendigt.

Det er måske på tide at undersøge, snarere end at håne Islams løsning for fred i samfundet.

Artiklen er taget fra *Review of Religion*, og blevet oversat til dansk af Balaj Mahmood

1 Peter Hitchens, "What Will Women Gain From All This Squawking About Sex Pests? A Niqab," Daily Mail, accessed November 4, 2017, www.dailymail.co.uk/debate/article-5050887/What-women-gain-squawking-sex-pests-Niqab.html.

2 Mayim Bialik, "Being A Feminist In Harvey Weinstein's World," The New York Times, October 13, 2017, <https://www.nytimes.com/2017/10/13/opinion/mayim-bialik-feminist-harvey-weinstein.html>

3 Monique Villa, "Sexual harassment on public transport is a problem we must solve", The Independent, October 29, 2014, <http://www.independent.co.uk/voices/comment/sexual-harassment-on-public-transport-is-a-problem-we-must-solve-9826153.html>.

4 Reuters, December, 2012.

5 Den Hellige Koran, 24:31-32

6 Den Hellige Koran, 17:33

7 Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, Islams lære og filosofi, s. 34

8 Hazrat Mirza Tahir Ahmad, Islams svar på vore tids spørgsmål, s. 92.

9 Hazrat Mirza Masroor Ahmad, 'Preparing for Tomorrow – Raising Pious Children', The Review of Religions, October 2017, <http://www.reviewofreligions.org/13395>.

Aktiv Islam

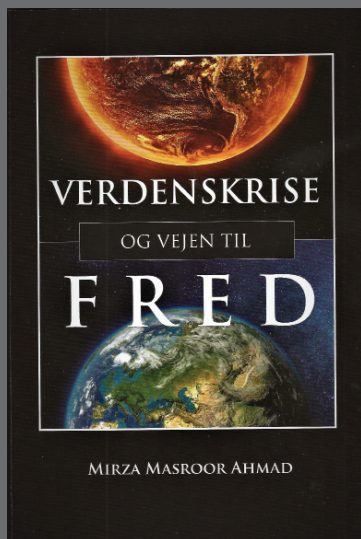

DIT FEEDBACK ER VIGTIGT FOR OS!

Skriv til os hvis du har kommentarer,

feedback eller forslag på:

kontakt@aktivislam.dk

Verden oplever nogle svære, turbulente tider. Næsten hver uge fortsætter den globale økonomiske krise med at manifestere nye og alvorligere farer. Lighederne med perioden før Anden Verdenskrig bliver fortsat citeret, og det synes klart, at de politiske og økonomiske begivenheder bevæger verden i retning af en rædselsvækkende tredje verdenskrig i et hidtil uset tempo.

I denne bog advarer Hans Hellighed Mirza Masroor Ahmad, overhoved for den verdensomspændende Islams Ahmadiyya Menighed, om de nært forestående farer, og hvordan verden kan afværge katastrofen og i stedet navigere mod fred.

Bogen kan læses online på www.aktivislam.dk

“En sand muslim kan aldrig hæve sin stemme i had mod sine medborgere, eller for den sags skyld mod den ledende myndighed eller tidens regering. Det er en sand muslims ansvar, at han skal forblive loyal og fuldt ud overholde lovgivningen i det land, hvor han er en borger.”

Hazrat Mirza Masroor Ahmad

Ved åbningen af Vesteuropas største moske, London 2003

Aktiv Islam er Danmarks første islamiske magasin, som udkom første gang i 1959. Magasinets formål er at behandle emner knyttet til religion generelt og til islam og muslimer specifikt. Det forsøger at henvende sig til den almindelige dansker, muslim som ikke-muslim, på en let forståelig måde. Der udgives i dag 4 numre årligt og på hjemmesiden kan du læse de fleste numre, som er udkommet igennem årene.

Ønsker du at abonnere på Aktiv Islam, kan du henvende dig på tlf. Nr.: +45 36 75 35 02, eller på email: kontakt@aktivislam.dk.